

Tot i que no estiguis aquí...

La teva arribada no va ser en va,
tot passa per algun motiu.

Gràcies per simplement estar,
ja que només tu em podies salvar.

El que semblava insignificant,
comença a ser més important.
Doncs t'adones que vulguis o no
és l'únic que et queda en seguir endavant.

Tantes emocions que estic amagant,
vull cridar i deixar-les marxar,
però per molt que ho desitgi,
ignorar un mal no l'erradicarà.

No vull acceptar el que em passa,
la por em paralitza i em fa trontollar,
però sé que si no ho afronto,
mai no podré millorar.

El dolor mai desapareix completament;
aprens a viure amb ell,
fins que et trobes somrient
als mateixos records que et feien plorar.

Sé que estic feta per equivocar-me
i amb les dificultats ensopegar,
però també per reunir prou forces
i poder-me tornar a aixecar.

Vull poder-te deixar anar
i així d'alguna manera en un futur sanar,
però per molt que intento dir-te adeu,
encara porto el teu record dins meu.

En el silenci, el meu cor et crida,
nostàlgic de temps ja passats.
Als meus pensaments et guardo,
com un somni que mai no es desfà.

Dono gràcies al destí
per haver-te portat fins a mi
encara que tot això ja ho saps,
tot i que no estiguis aquí...